

Анатомија политичке трансформације: СПС

Од одлучујућег Kingmaker-а до Златног
кавеза јуниорског партнерства.

Парадокс политичког опстанка

Опстанак плаћен потпуним губитком идентитета.

Сценарио А: Демократска странка

Брзи и болни унутрашњи сукоби. Губитак сврхе пред чистијом алтернативом.

Сценарио Б: СПС

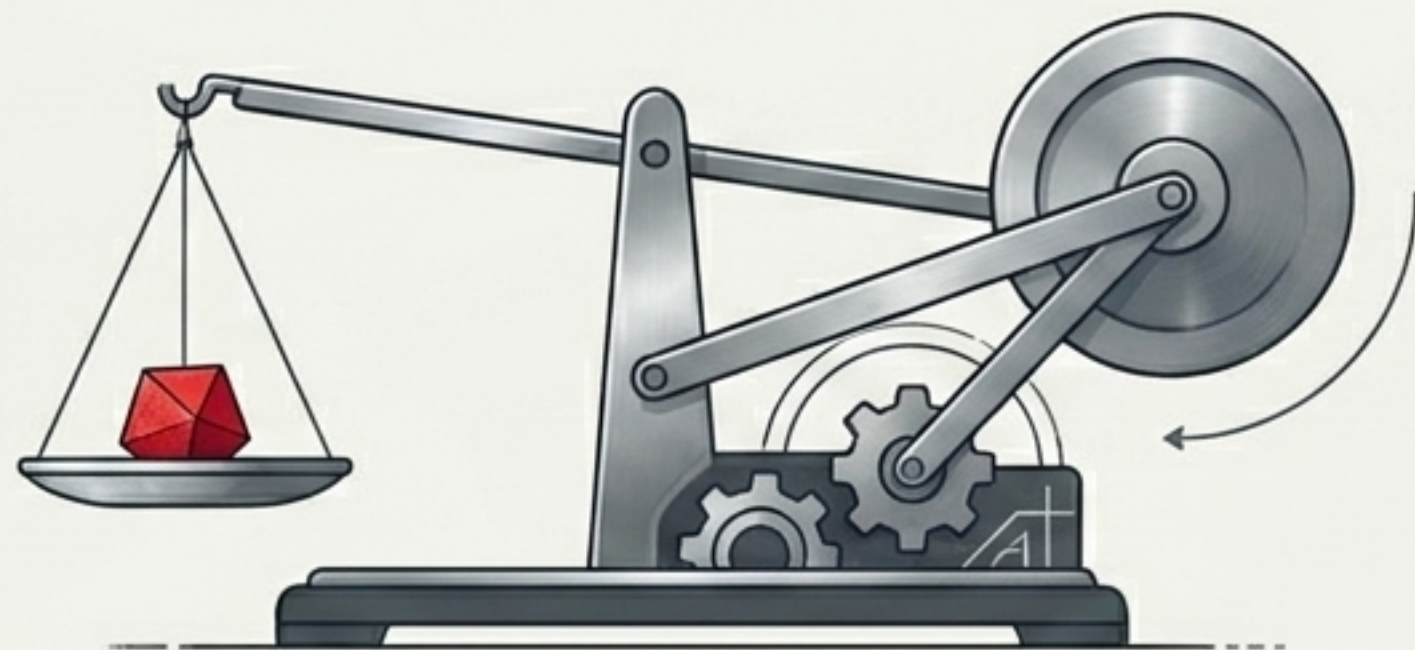
Тихо и контролисано утапање. Добровољна предаја аутономије зарад политичке дуговечности.

Математички слом преговарачке моћи

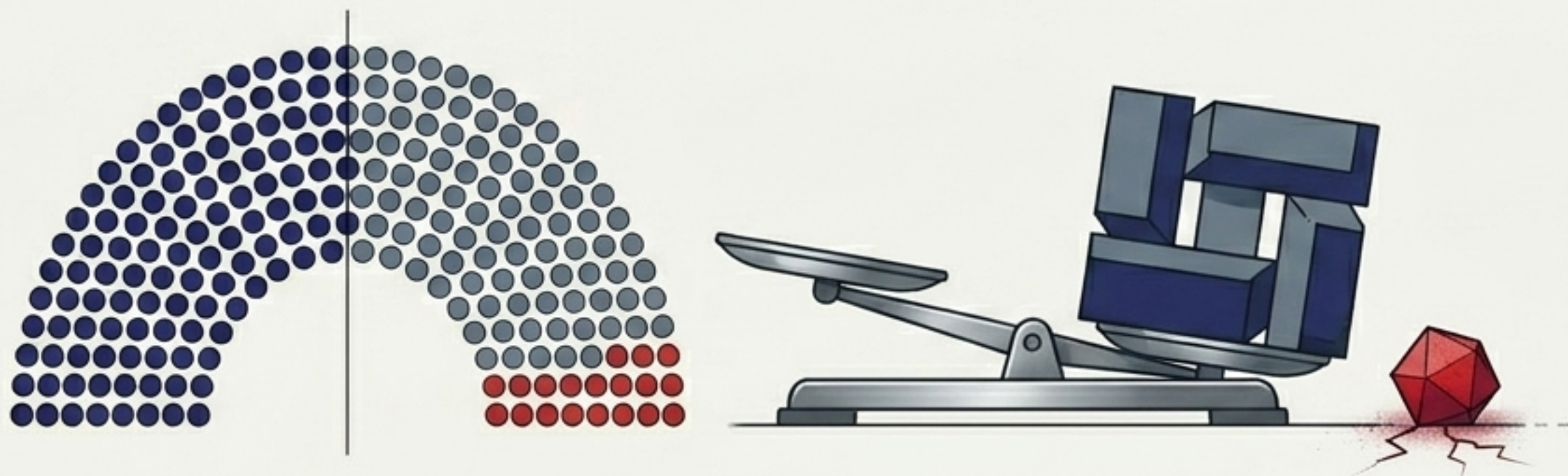
Мај 2012: Врхунац моћи

Уцена обе стране. 7% до 11% гласова их чини скупом невестом. Ивица Дачић постаје премијер.

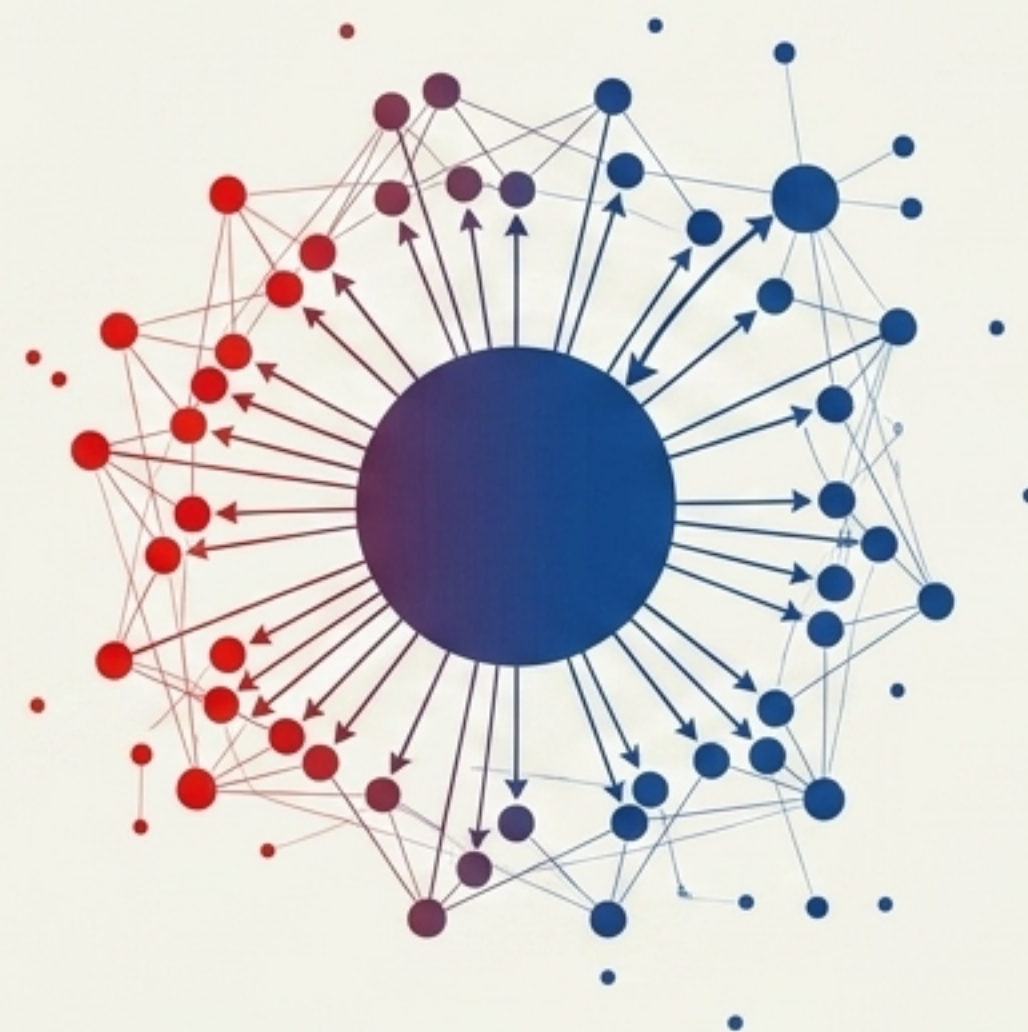
Март 2014: Губитак златне акције

СНС осваја 158 мандата (апсолутна већина). СПС постаје математички непотребан пратилац у влади.

Петља политичке мимикрије

Опонашање већег партнера брише левичарску реторику и традиционални идентитет.

Систематска пацификација локалних одбора

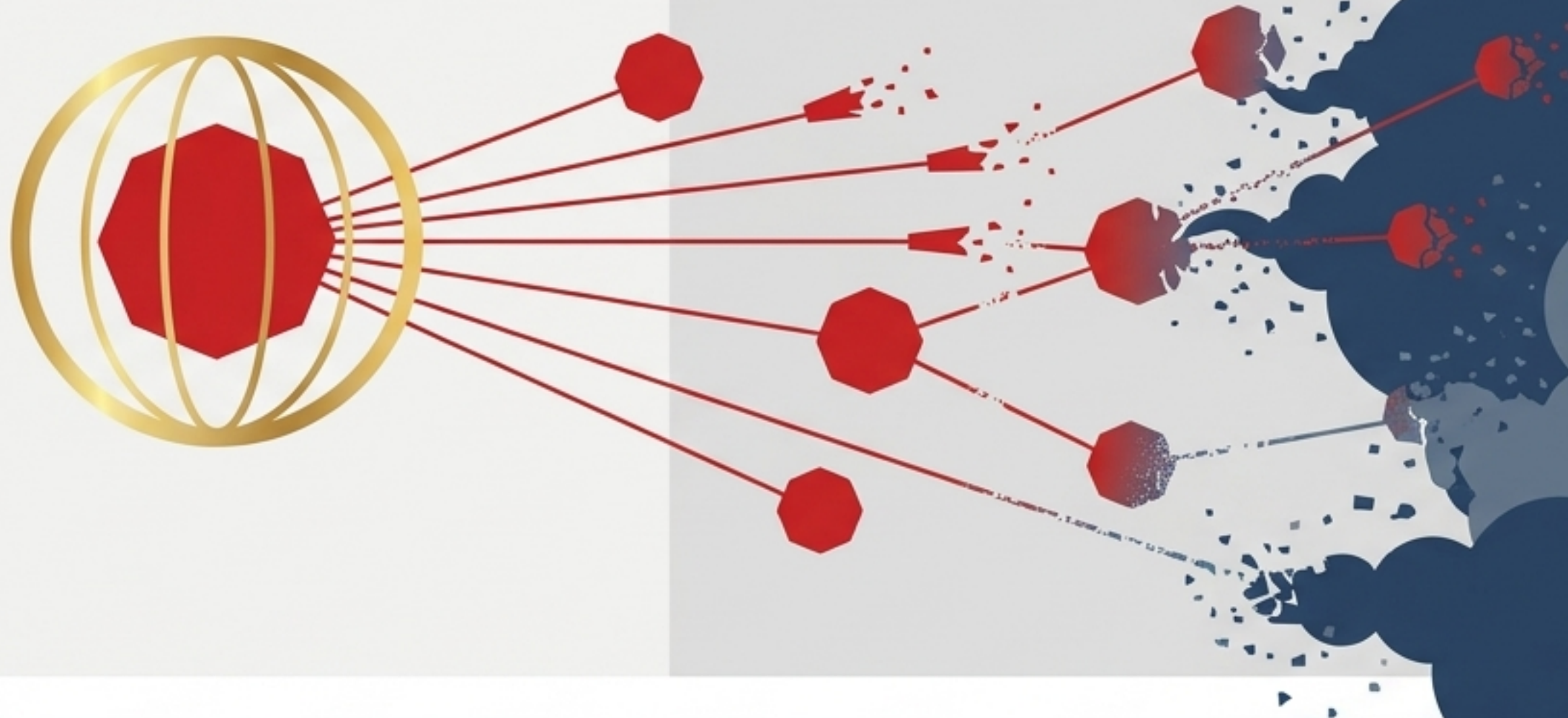
Републички ниво (Врх)

Успешна трговина на врху
(Министарства, председник Скупштине).
Висока видљивост, протоколарна моћ,
лична сигурност.

Локални ниво (Терен)

Десетковање теренске структуре.
Агресивно преузимање виђенијих људи
од стране локалних одбора СНС-а.

**Закључак: Зарад мира у центрели, врх странке замукне
пред чистком сопствених кадрова.**

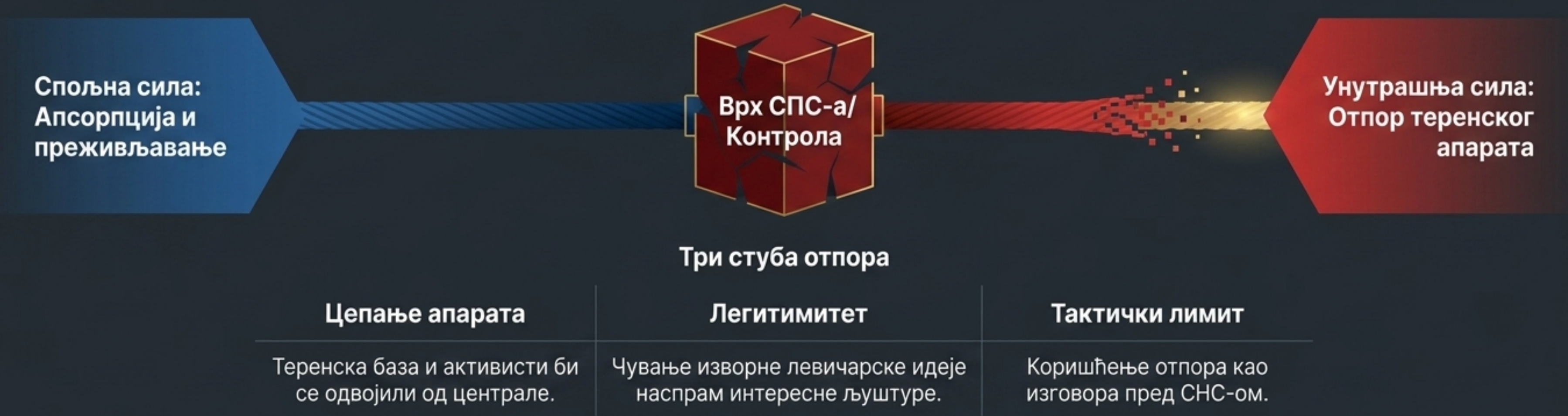
Еволуција кадровског ДНК (1990 – Данас)

Деведесете (Ера Милошевића)	2008–2012 (Савез са ДС)	Данашњица (Партнерство са СНС)
Бирократе, генерали, директори-феудалци. (Профил)	Прагматичари, реформатори, капитал-социјализам. (Профил)	Ћутљиви менаџери и локални барони. (Профил)
Национал-социјализам, суверенитет. (Идеологија)	Проевропска левица, помирење. (Идеологија)	Чист прагматизам без сентимента, државна стабилност. (Идеологија)
Блискост са безбедносним апаратом. (Извор моћи)	Способност маневрисања, енергетски монополи. (Извор моћи)	Управљање јавним ресурсима, локална инфраструктура. (Извор моћи)
Оштар, војнички структурисан, државотворни. (Стил)	Отворен, дебатни, прилагођен грађанским медијима. (Стил)	Бирократски, ненаметљив према већем партнеру. (Стил)

Од архитеката система до корисника његове ренте.

Баланс страха и Фактор Ружих

Струја која верује да партија има историјско право на постојање изван сенке представља једину брану формалном гашењу.

Куриозитет: СНС-у не одговара распад СПС-а. Отворени сукоб би створио непредвидиву конструктивну опозицију на левици.

Социолошки зид: Спољашњи изазови

Зашто Студентски покрет неће директно уништити СПС (за разлику од ДС-а).

Студентски покрет

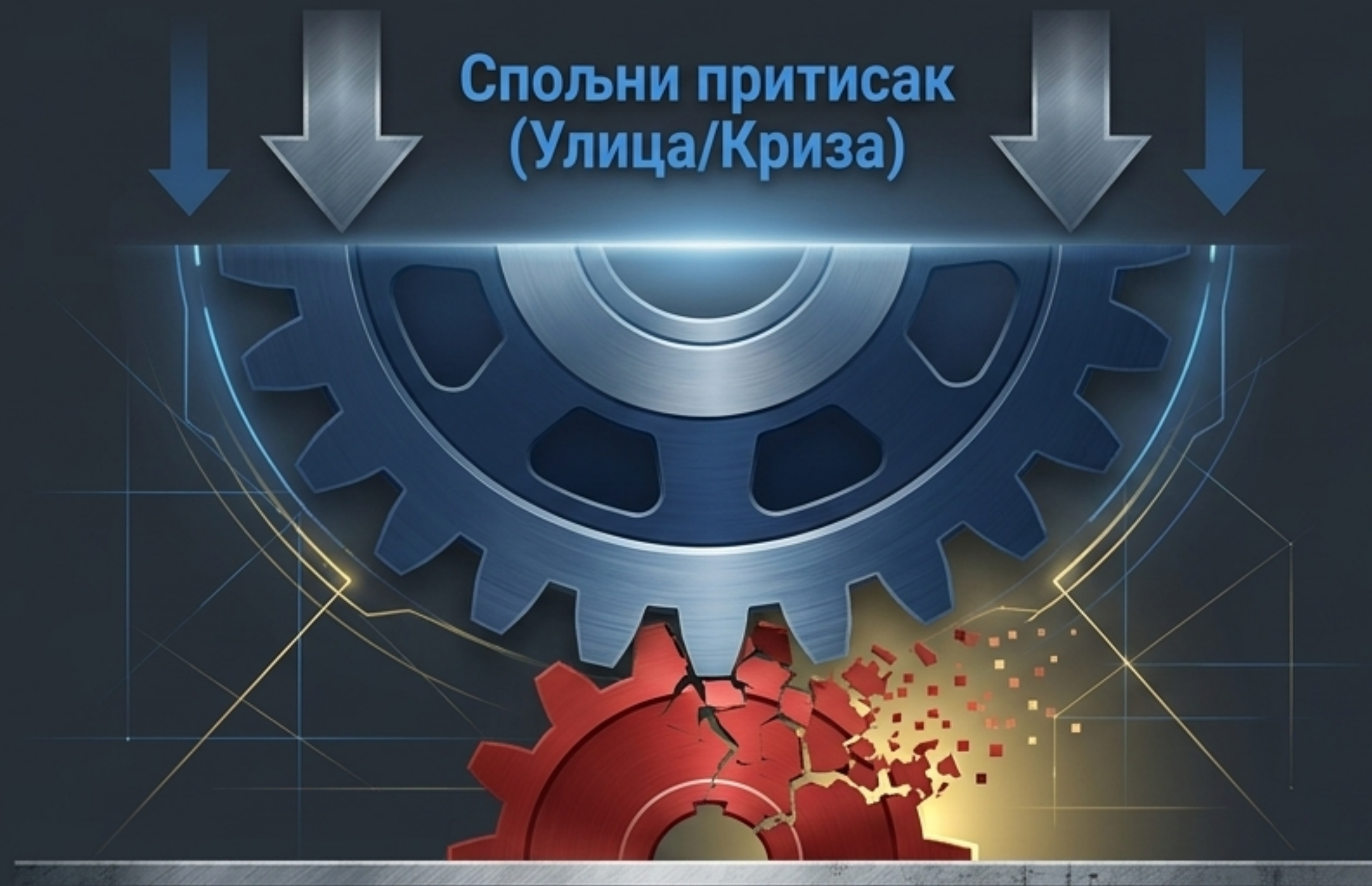
Традиционална база СПС

Индиректна опасност: Анатомија Сквиза

Када је систем под притиском улице, доминантни партнер затвара редове и гуши најслабију карику.

Спољни притисак
(Улица/Криза)

Ивица цензуса

Механизми гушења

1. Монополизација медијске и логистичке пажње искључиво на сопствени бренд.

2. Канибализација мањих партнера ради надокнаде сопствених политичких губитака.

3. Коришћење партнера као громобрана и жртвеног јарца за афере.

Биолошки и генерацијски тајмаут

Улица их не може сменити, али их је потпуно изоловала од будућности.

Генерацијски зид

Нулта тачка привлачности
за нове генерације
(реликт прошлости).

Опстанак гарантован
искључиво старом
инфраструктуром, без
прилива свеже крви.

Партија чија је једина
преостала сврха
дистрибуција сигурности и
партијско запошљавање.

Синтеза: Модел двоструке блокаде

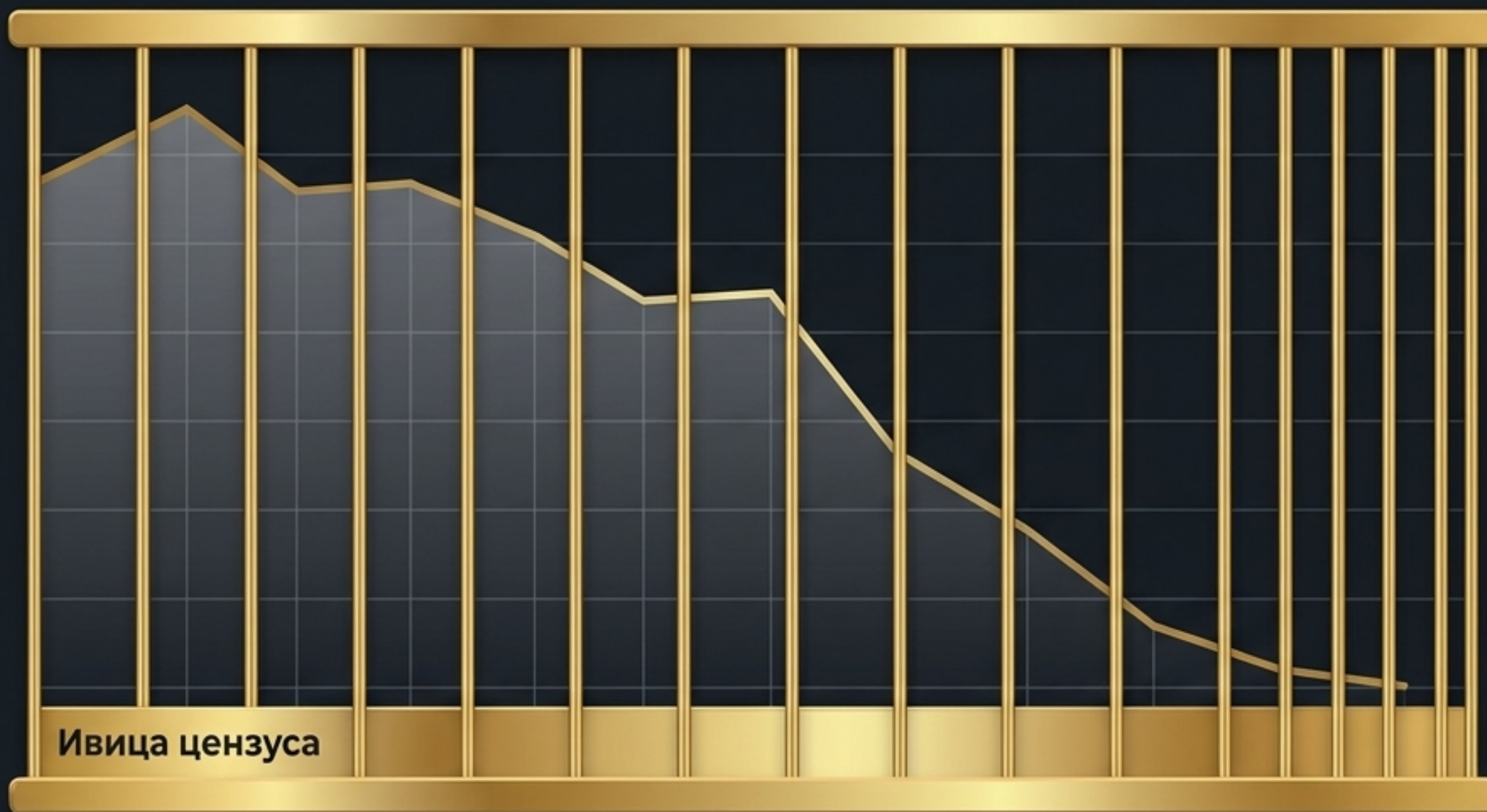
Позиција **СПС-а је једина** структурално преостала опција која не води у тренутну дезинтеграцију.

Једини излаз је стајање у месту (Status Quo).

Златни кавез: Архитектура политичког заробљеништва

Од избора премијера до стрепње пред сваке изборе.

Опција 1: Излазак на чистину

Самостални наступ значи пад испод цензуса на локалу, логистичку и финансијску смрт.

Опција 2: Останак у кавезу

Добровољно предавање судбине СНС-у. Дачићева лична политичка дуговечност у замену за гашење аутономије странке.